

Kis Pál István

Ballada a borozni kész cimborához

A kocsmát s az ivót kerülöm cimbora,
nem látsz a misén se szuszogva aludni,
ám, ha a komámnak akad egy új bora,
reptet hozzá a hír, mintha lenne csúzli.
Ennyi a gyengém, rólam ezt kell tudni,
kevésre, de jobbra szomjazik a torkom,
az, amit a kocsmá kínál, nekem annyi,
mintha unott rima csókolgatna folyton.

Ha ászokágyról kél, a bor édes asszony,
nászra érlelt vágyát adja, mint a kincset,
engedd, ajkaiddal hosszan csókolózzon,
s ne légy illetlenül folyton éhes vendég!
Ízlelgesd, s csak kutasd kínálkozó testét,
az almát sem egyben nyeli le az ember,
illatát, s kellemét vadul ne kergesd szét,
a cserkész se csörtet, járj hát türelemmel!

Lehet a bor persze titkon édes kedves,
lehet a traktákon parancsolód, s úrnőd,
lehet múltó dallam nótához s a vershez,
elringató anya, s ha az kell, a bölcsőd.
S lehet, igen, lehet, lelki cellád s öröd,
társadként a bűnben játszhatja a sorsot,
jobb lesz, ha vigyázol, rámehet a bőröd,
ne te légy cimbora... legyen ő a foglyod.

Ajánlás:

A bor lehet kedves, de ne legyen asszony,
ne bújj vele komám, nyakra, főre ágyba,
ne kerüld el, ha hív, hogyha akar, adjon!
De te ne adj kulcsot szívedre s a házra!

Bíró József

CHERCHEZ LA FEMME

----- léha vers -----

... simult – e ... tenyeredbe ... :
 perzsa ... nigeri ... karibi – félvér
 ... japán ... (netalán) ... koreai nők ...
 zöld – mangó – kemény' – ... – melle ?

... s ... h a ... n e m ... :
 nos – hát ... ében – hajú palesztin nő
 ... dinnye – illatú tomporát ... csókoltad – e már ? ...
 nyúltál – e ... lappföldi nő szoknyája alá ?

... a v a g y ... :
 do – rom – bol – tat – tad – e
 ... selymes – (óarany) – bőrű indiai nők ...
 mézízű – (harmatos) – combja – közét ?

... m e r t h o g y ... e n n y i ...
 : ennyi ... : ... - mindez ... : maga a ... - :

... - ... több ? / ... kevesebb ? - ...
 : oldás ... - ... - ... és ... - ... - ... kötés

Radnai István

Bevezetés szenilitásom világába

„Legtöbben mulatságosnak találják az elképzelést, hogy világegyetemünket egy végtelenbe nyúló teknősbékatorony alkotja, holott mi a biztosítékunk, hogy nem így van? Mit, és mennyire tudunk a világegyetemről? Tudjuk-e, honnan jött és hová tart? Volt-e kezdete, és ha igen, mi volt előtte? Milyen az idő természete? Befejeződik-e valamikor?”

Stephen Hawking: Az idő rövid története

hetven év rövid története öcsém
ne ragozzuk bénább leszek míg
agyad tovább remél hiszen te
vagy a mag a processzor maga
messzebbre látsz egy szobából
mint a toronyőr a hegymászó s a bűvár
egy személyben pedig csak kérdezel
vallatsz porfelhőket forró vagy hideg
fényes és fekete semmiket valami
istenek beavatottjaként a szépség
ideálja mégsem az univerzum

hetven év nem fogyó erővel ki érti
aki nálad jobban a végtelent – talán
bár testem araszol az értelem bennem
egy tapodtat sem mozdul pedig apránként
feltettem a kérdéseket egyszerű kérdéseket
végül rájöttem keveset ismerek ahhoz
ahhoz hogy hétköznapi kérdéseket öcsém
ezért hát hozzád fordulok lennék-e teknősbéka

aki hátamon hordlak s ezért vagyok lassú
járom kényszerű köreimet és pörgök lovammal
a földbolygóval csókolózom a nappal
csillagok szálkái gyullasztják a szememet
vonz és taszít a hold hiszem benne lakik
a legszebb lány számomra elérhetetlen
és süketülő fülem zúgása a híres szférák
kristálydallama tücsökhangra

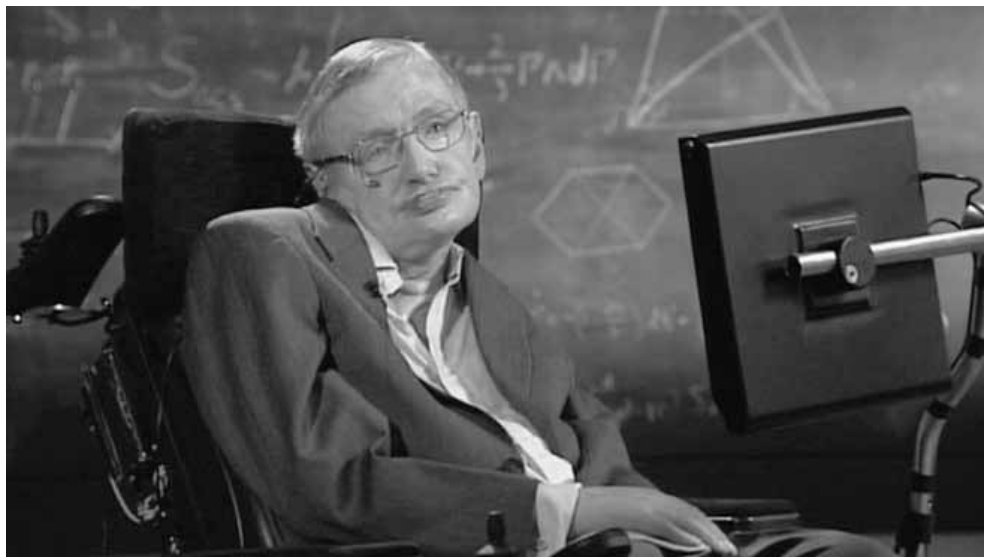
annyi testtel nem érintkezem se aprósággal
sem óriásival szememet a hazai ködbe meresztem
s nem utazom bolygóközi utakra fogalmaim
szűkek hogy higgyek galaxisokban kezdetem
sincs anyaölbőlben kigyóztam de ezt csak mesélik

szürke életemben többet használtam minden
tagomat az agy csak terhemre volt benne élne
a lelkiismeret kérdezem tőled bár válaszaidat
nem értem így hát mormolom mint latin imákat

hetven év öcsém lehet hogy gyerek maradtál
két évesen amikor születted még én is kérdeztem

és volt aki tudta a választ kétségbeejtő ha te sem
tudod mai kérdéseimre reméljek

most lemegyek megetetem a teknősbékát

Stephen Hawking

(forrás: abcnews.go.com)

Debreczeny György

te ha ezek az emberek

te ha ezek az emberek tudnák
hogy milyen jókedvvel írod
ezeket a szörnyű verseket
csak várjuk meg amíg elmegy a doktor
mondta hogy az idén tavasszal
rendezik meg a vénasszonyok nyarát
amott meg két strici beszélget a placcon
azt kérdi az egyik: te kit futtatsz
mert én a vadszőlőt
a festői környezetben elterülünk
belekövesedünk a borostyánba
velünk ékszerezik fel magukat a lányok

te ha ezek az emberek tudnák
hogy milyen jókedvvel írod
ezeket a szörnyű verseket
lehetnél a tamponzsinórmérték és arány
ahány tamponzsinór száll a szélben
annyi mézesmadzag a mindenségben
a kivágott vén budai hársfák alatt
lehetnél a hársméz illata
gubacs lehetnél a gubacsi hídnál
felavathatnád a margitot az avignonit
de ki vinnyog itt
amikor lehetnél két úr szajhája
aki tudja mi a szolgálat

te ha ezek az emberek tudnák
hogy milyen jókedvvel írod
ezeket a szörnyű verseket
hát ezek atommáglyát raknának neked
jeanne d'arc nagy arc
és újra divat a facipő
jól fogy a roueni cukrászdában a máglyarakás
és raccsol a szív és raccsol a racsni

csak krémeket látok
máskor is vigyetek el a cukrászdába
amikor a vattanyúl bealkonyul
a versenyló megnyeri a zongorafutamot

te ha ezek az emberek tudnák
hogymilyen jókedvvel írod
ezeket a szörnyű verseket
hát csak ülnének a fülkében a csészén
vagy az asztaloknál és kiinnák a csészét
csak óvatosan a harag méregpoharával
ne verd félre az ellopott harangot
haragból érdekből ostobaságból
szeretnétek óvóhelyként használni a közhelyet
a káposztaföldet a gyakorlóteret
mert legyen polgári a védelem
a hosszú ívelt pillákon megakad a szem
és a golyó

te ha ezek az emberek tudnák
hogymilyen jókedvvel írod
ezeket a szörnyű verseket
egyszer csak elmesélnék mindannyian
mi minden nem történt meg még velük
elmondának mindent
tördelve töredelmesen
a kék eget hasító halastó partján
nincsen toportyán
vagy a sétányon ahol
goethe virágmagokat hintett szerte
sétái során és nem volt taraja
de a virágnak van-e talaja

de a virágnak van-e talaja?